

28 8030
MARTINI

Ab

12367
AZPILCVETA
DOCTORIS NAVARRI,
IVRISCONSULTORVM
NOSTRÆ ÆTATIS CLARISSIMI,

AC PERSPICACISSIMI, SOLERTISSIMIQUE

factorum Canonum, & Variusque Iuris & facti

Questionum interpretis

OPERV

TOMVS TERTIVS.

IN QVEM EA COMMENTARIA RELATA SVNT, QVÆ RELIQUIS
alijs sacratione & mysterijs diuinis propiora ad salutem cuiusque, & vitam æternam
consequendam faciunt, & ad pietatem, virorum tam Ecclesiasticorum
quàm secularium conservandam & promouendam
non parùm adiuuant.

HVIC TOMO PRAETER ALIA PLVRIMA, INDICES QVATVOR TOTIVS
operis sunt adiuncti: Primus est locorum S. Scripturae qua maxima ex parte explicationem suam annexam
habent. Secundus est Iuris Canonici locorum, qua aliquando sunt, aliquando strictim sed subti-
liter declarantur. Cui etiam adiuncta sunt Pont. Max. Extravagantes quaedam, vel
rescripta qua hic referuntur. Tertius est aliquarum legum, qua item in
hoc opere exponuntur. Quartus & postremus est Rerum
& Verborum Index copiosissimus.

CATALOGVM LIBRORVM SEV COMMENTARIORVM
tertia pagina indicabit.

COLONIAE AGRIPPINAE,

Sumptibus Ioannis Gymnici, sub Monocerote.

Anno M. DC. XVI.

CATALOGVS LIBRORVM ET COMMENTARIORVM QVI IN HOC TERTIO TOMO OPERVM Doctōris NAVARRI continentur.

ENCHIRIDIUM seu Manuale Confessariorum & Penitentium, complectens resolutiones omnium penē dubiorum, quæ communiter in sacris confessionibus occurrere solent, circa peccata, restitutiones, absolutiones, censuras, & irregularitates.

Quinet ab eodem dum in Romana Curia Gregorij XIII. in foro Penitentiariæ obsequijs inseruiret recognitum, & innumeris penē locis commendatum, multisq; partibus locupletatum, & nunc denū paulo antè mortē aliquot eiusdem additionibus, ad fœd. record. Gregorium XIII. Pont. Max. ab Auctore dictum, & demū Post ipsius mortem, ad Illustrissimum & amplissimum Cardinalem Stephanum Bonucium scriptum, Incipit pag. 1.

QVONIAM HOC ENCHIRIDIUM PER CAPITA DISTINCTVM EST, HIC etiam recensere, & quid in singulis habeatur breuiter contexere operæ pretium visum est. Prælaudiorum vero numerus, quid in singulis ipsorum tractetur, &c. Auctor in sui sui operis limine, & prima facie apposuit. Vide pag. 1.

ELENCHVS CAPITVM.

D e Constitutione, prima parte sacramenti Penitentiae, & attritione, & alijs ad eam pertinentibus.	
Cap. 1. pag. 27.	
De confessione, secunda parte Penitentiae, & eius conditionibus.	cap. 2. pag. 28
De Satisfactione, tertia parte Penitentiae, occasione peccati mortalis fugienda & absolutione.	
cap. 3. pag. 30.	
De potestate, scientia, & bonitate Confessarij.	cap. 4. pag. 34
De interrogationibus penitentis, & quæ prudentia faciendæ.	cap. 5. pag. 36
De peccatorum circumstantijs.	cap. 6. pag. ead.
De conseruanda fama proximi in confessione non manifestando complices delicti.	cap. 7. pag. 41
De lapsu confessionis.	cap. 8. pag. 42
In quibus casibus confessio iteranda.	cap. 9. pag. 44
Quomodo confessor excipiet confitentem.	cap. 10. pag. 47
De primo præcepto Decalogi, De colendo Deo, & de diligendo, & credendo in eam.	cap. 11. pag. 49
De secundo præcepto, De non vanè iurando, de voto seruando, de blasphemia.	cap. 12. pag. 58
De tertio præcepto seruandi festa.	cap. 13. pag. 74
De præcepto honorandi patrem, & matrem: & amandi proximum, uxorem, seruos, Dominos, & occasione peccati mortalis minime danda.	cap. 14. pag. 75
De quinto præcepto, De non occidendo, agitatione tanorum, restitutione homicidij.	cap. 15. pag. 87
De sexto præcepto, De non moechando, restitutione pudoris, peccatis coniugum, & cæteris.	cap. 16. pag. 94
De septimo præcepto, De non furando, de restitutione rei alienæ, contractibus, vñra, cambio, & similibus.	cap. 17. pag. 104
De octauo præcepto, De non falso testando, detractione, mutuatione, reuelatione peccati, correctione fraterna.	
cap. 18. pag. 150	
De nono præcepto, De non concupiscendo uxorem proximi.	cap. 19. pag. 168
De decimo præcepto, & consilij Evangelicis, & cluso.	cap. 20. pag. ead.
De quinque præceptis Ecclesiæ, Missæ auditione, Ieiunio, soluendis decimis, annua confessione & comunione.	
cap. 21. pag. 172	
De septem sacramentis Ecclesiæ, & præsertim fusi de matrimonio, sponsalibus, & dispensatione, & similibus.	cap. 22. pag. 182
De superbia, & septem peccatis capitalibus, lege humana, simonia & alijs.	cap. 23. pag. 201
De operibus misericordiae, & senibus exterioribus, & defensione proximi.	cap. 24. pag. 231
De peccatis diuersorum statuum, vi regum, iudicum, aduocatorum, iurum, clericorum, & aliorum multorum.	cap. 25. pag. 237
Quomodo se garet confessor erga confitentem, & de penitentia imponenda, & admonitio, pro volente restari.	
cap. 26. pag. 263	
De censuris Ecclesiasticis, casibus reservatis, irregularitate, presentatione confessorum, regulis eorum, scientia credulitate, dubitatione, opinione & scrupulo.	cap. 27. pag. 270

ENCHIRIDION SIVE MANUALE CONFESSARIORVM, ET POENITENTIVM.

COMPLECTENS RESOLUTIONEM OMNIUM
*penę dubiorum, quę communiter in sacris confessionibus occurrere solent circa peccata, absol-
tiones, restitutiones, censuras, & irregularitates.*

Quartò ab auctore dum viveret, in Romana Curia Gregorij XIII. in foro Poeniten-
tarię obsequijs inserviente recognitum, & innumers penę locis
emendatum, multũque locupletatum.

Et nunc datus (paulo ante mortem) aliq̃uet translatiō additionibus auctoris.

DE MV M VERO CITATIONIBVS AD MARGINEM
*translatis, variorum exemplariorum collatione, & quorundam locorum adiectione fidelius,
quàm vñquam antea correctum & sanctum.*

QUONIAM totus hic liber de peccatoris anima per poenitentiam à peccato liberan-
da tractat, præluemus pauca, quę considerata, & perpensa facile possunt nos pec-
cantes vigere ad agnoscendam aliquorum nostrorum erga Deum optimum maxi-
mum ingratitudinem, imprudentiam, & impudentiam, quę maiora minoribus, im-
mo & mala bonis, & pessima optimis præponimus. Ea vero duximus contra-
henda in decem præludia, nihil planè, quod non sit utile, & necessarium fere omnibus, etiam y-
trumque ius callentibus, continentia.

ELENCHVS PRÆLVDIORVM.

Primum ob oculos proponet nobis peccantibus animam nostrā dignitatem.

Secundum, eius vires, & potentias sensitivas.

Tertium, eius vires, & potentias intellectivas.

*Quartum, finem ultimum, & beatitudinem, in quam creati, & redempti sumus, & miseriam æternam, quam
canere debemus.*

Quintum, animę passiones, & habitus, quibus in merita, vel demerita mouemur.

Sextum, animę actus humanos, quibus in æternam beatitudinem, vel miseriam itur.

Septimum, quę sint merita, & demerita.

Octauum, membra demeriti in peccatum originale, & actuale.

*Nonum, peccati actualis varia genera, & quid sit peccatum mortale: & quid veniale: & quibus modis peccatum
mortale à veniali discernatur.*

Decimum, poenitentię sacramentum, & eius partes.

DE ESSENTIA ANIMÆ RATIONALIS

PRÆLVD. I.

SUMMARIVM.

1. Anima quid sit deſcribitur.
2. Deſinitio genere & diſſerentię complere debet.
3. Animę quę dicuntur corporeę, aut mortaleſ heretici.
4. Animam ſuam tantum eſſe in homine contra gloſſam.
5. Animam rationalem per ſeu formam ſubſtantialem corporis eſſe.
6. Anima rationalis quomodo in ſuam creat.
7. Gratię & ſperidi, & non ſola ſibi hominem ſaluari.
8. Inſtitui ſe milui, niſi per merita Chriſti, nec per ſua, ſeſe pri-
nata, niſi ſe & ſe commanica.
9. Gratię primario vno de conſignis meritor.
10. Chriſti animę quę tempore inſta & ſua eſſe ſua.
11. Marię Joannę, & Hieronimę animę quomodo in ſe ſua.
12. Animam humanam in ſuam paratam membra diſſi-
miam eſſe.
13. Anima tota in toto corpore, & tota in qualibet eius parte.
14. Deu rectus in toto orbe, & totus in qualibet eius parte.

- A 11 Chriſti corpore totam in tota hoſte, & totam in qualibet eius
parte.
- 12 Animam aſſerere non eſſe ſeu formam ſubſtantialem hominis
hereticum.
- 13 Intellectui diſſi Pauli de iſteriori, & exteriori homine.
- 14 Anima ſedem eſſe eſſe, & illam in ſanguine habitare & pre-
ſere, & intelligendum.
- 15 Scientia hoc potius diſſenda, quam alia.
- 16 Animam, Deum, & Angeli per ſeu corpore; appetit, &
ſi hereticum.
- B 16 Peccat quomodo modo circa credenda de anima, & anima.

DE præſata eſſentia animę rationalis di-
cimus ſequentia. Primum, quod noli,
qui corpori magis, quā animę indui-
gemus, parum inſtantius illud, a Fe-
mire, audire, & narrare omnes, parum in
Deum, quanta ſcit animę nos, quando
quidem nimum occupati in curando
corpore parum de beneficiis illi Deo collatis curamus.

a Platon. 65.